

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 5017200466
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200466.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Mgr. H. B., bytom M. F. Y. XXX/XX, Ž., právne zastúpený: JUDr. Michal Mudrák, advokát so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia - oznámenia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-72/2017 zo dňa 3. novembra 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 26Sa/19/2017-84 zo dňa 28. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 26Sa/19/2017 -84 zo dňa 28. novembra 2018 m e n í t a k, že rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-72/2017 zo dňa 03.11.2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e.

Sťažovateľovi p r i z n á v a p r o t i ž a l o v a n é m u n á r o k n a ú p l n ť u n á h r a d u t r o v k a s a č n é h o k o n a n i a, a k o a j k o n a n i a p r e d k r a j s k ý m s ť d o m.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 26Sa/19/2017-84 zo dňa 28. novembra 2018 postupom podľa § 190 zákona č 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti oznámenia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-72/2017 zo dňa 03.11.2017. Uvedeným oznámením žalovaný neformálne vybavil/vyhodnotil odpor žalobcu proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-ZA-ODI2-560/2015-P zo dňa 10.12.2015 vydaný prvostupňovým správnym orgánom - Okresným dopravným inšpektorátom, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, ako podaný oneskorene. Náhradu trov správny súd účastníkom konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 07.12.2017, domáhal preskúmania oznámenia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-72/2017 zo dňa 03.11.2017. Žalovaný v tomto oznámení uviedol, že rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-ZA-ODI2-560/2015-P zo

dňa 10.12.2015 nadobudol právoplatnosť z dôvodu, že odpor, ktorý podal žalobca, bol podaný oneskorene, pretože z doručenia do vlastných rúk, ktorá má povahu verejnej listiny, vyplýva, že účastník konania rozkaz o uložení sankcie za priestupok prevzal dňa 21.12.2015. Márnym uplynutím 15-dňovej zákonnej lehoty na podanie odporu sa rozkaz o uložení sankcie za priestupok stal právoplatným dňa 05.01.2016. Žalobca v žalobe namietal, že žalovaný sa nevysporiadal s jeho námietkami o tom, že podpis na doručení nie je jeho a že ani neudelil žiadnej osobe plnomocnenstvo, na základe ktorého by táto osoba bola oprávnená tento rozkaz v mene žalobcu prevziať. Z dôvodu, že žalovaný vôbec nezisťoval skutkový stav týkajúci sa doručenia rozkazu v zmysle tvrdení žalobcu uvedených v jeho odpore pri vydávaní oznámenia, konal predčasne a nezákonne. Podľa žalobcu z doručenia vyplýva, že doručovanie rozkazu neprebehlo riadne. Na doručení je vyznačený dátum prvého pokusu o doručenie, dátum druhého pokusu o doručenie, dátum prevzatia písomnosti rovnakým perom a štýlom, je zrejmé, že všetky tieto dátumy tam písal priamo doručovateľ bez ohľadu na to, ako presne prebehlo uvedené doručovanie. Je jednoznačné, že doručovateľ sfaľoval záznam o druhom pokuse o doručenie, aby nemusel vykonať opakované doručenie, avšak tretia osoba ešte pred tým, než aj reálne mohol byť vykonaný druhý pokus o doručenie, rozkaz dňa 21.12.2015 prevzala. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že nie je možné považovať rozkaz za doručený ani na základe fikcie doručenia. Napriek tomu, že žalobca poukázal na to, že v čase doručovania rozkazu sa nezdržoval v mieste doručenia, presné zistenie tejto skutočnosti nie je vzhľadom na okolnosti doručovania relevantné. Ak by sa aj žalobca v čase doručovania zdržiaval v mieste doručenia, fikcia doručenia by mohla nastať až uplynutím troch dní od uloženia zásielky na pošte, pričom žalobca by musel mať možnosť si túto zásielku aj prevziať. Žalobca namietal, že podpis na doručení k rozkazu nie je jeho podpisom. Žalovaný sa ani nesnažil vysporiadať so skutočnosťou, ktorú žalobca namietal v odpore. Žalovaný ani nevysvetlil, prečo nevykonal návrh na vykonanie dôkazu písomoznačným posudkom, ktorý navrhoval žalobca. V závere žaloby žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný porušil § 3 ods. 2, § 3 ods. 5, § 24 ods. 1 a § 25 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“)

3. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že rozkazom o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-ZA-ODI2-560/2015-P zo dňa 10.12.2015 prvostupňový správny orgán rozhodol tak, že žalobca ako účastník cestnej premávky porušil § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. tým, že dňa 15.10.2015 v čase okolo 20:48 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, striebornej farby, ev. č. B v Bratislave po ulici Múzejná, kde nerešpektoval príkazovú dopravnú značku C2 „Prikázaný smer jazdy vpravo“ a s vozidlom odbočil smerom doľava na ulicu Vájanského nábrežie, kde bol následne na ulici Dostojevského rad zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky, Krajského riaditeľstva PZ Bratislava, za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb.. Podľa § 13 ods. 2 s poukazom na § 22 ods. 2 písm. f/ zákona č. 372/1990 Zb. žalobcovi bola uložená sankcia - pokuta vo výške 20,- €.

5. Okrem uvedeného mal správny súd za preukázané, že prvostupňový správny orgán rozkaz o uložení sankcie za priestupok doručoval žalobcovi v zmysle § 24 ods. 1 Správneho poriadku, z ktorého vyplýva, že dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok. Z doručenia vyplýva, že rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 21.12.2015. V poučení prvostupňový správny orgán uviedol, že proti tomuto rozkazu možno podať podľa § 87 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. odpor do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom dopravnom inšpektoráte OR PZ v Žiline, Veľká Okružná č. 31, Žilina, ktorý tento rozkaz vydal. Včasným podaním odporu sa rozkaz zrušuje a správny orgán pokračuje v konaní. Rozkaz správneho orgánu je vylúčený zo súdneho preskúmania.

6. Správny súd taktiež zistil, že žalobca prostredníctvom advokáta podal proti rozkazu odpor dňa 07.04.2017, v ktorom namietal, že mu rozkaz nebol riadne doručený a už vôbec nie do vlastných rúk, keď podpis na doručení nie je jeho podpisom. V tejto súvislosti navrhoval aj písomoznačné preskúmanie podpisu na predmetnej doručení. Zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že v čase doručovania, t.j. dňa 21.12.2015 sa žalobca zdržiaval v Bratislave a do Žiliny prišiel až na Vianoce. Z uvedeného je zrejmé, že dňa 21.12.2015 prevziať rozkaz v Žiline nemohol.

7. Ďalej mal za preukázané, že žalovaný preskúmal podľa § 60 Správneho poriadku oneskorený odpor proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok vydaný prvostupňovým správnym orgánom - Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline. Preskúmaním rozkazu odvolací orgán zistil, že odpor, ktorý podal žalobca, je oneskorený, pretože z doručienky do vlastných rúk, ktorá má povahu verejnej listiny vyplýva, že účastník konania prevzal rozkaz dňa 21.12.2015. Márnym uplynutím

15-dňovej zákonnej lehoty na podanie odporu sa rozkaz stal právoplatným dňa 05.01.2016. K námietke žalobcu, že rozkaz mu nebol riadne doručený a že podpis na doručienke nie je jeho podpisom, žalovaný uviedol, že v zmysle § 24 ods. 1 Správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok. Prvostupňový správny orgán Rozkaz doručoval prostredníctvom Slovenskej pošty ako doporučenú zásielku adresovanú do vlastných rúk. Uvedená zásielka bola žalobcovi doručená dňa 21.12.2015. Slovenská pošta zodpovedá za doručenie zásielky do vlastných rúk a je pri doručovaní povinná postupovať podľa osobitných právnych predpisov a obchodných podmienok. Podľa názoru žalovaného pri doručovaní zásielky zamestnanec pošty overil totožnosť osoby, ktorej zásielku doručil. Zároveň žalovaný uviedol, že rozkaz o uložení sankcie a predložený administratívny materiál preskúmal, pričom nezistil dôvody, ktoré by odôvodňovali obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

8. Úlohou krajského súdu bolo posúdiť skutočnosť, či poštová doručienka je verejnou listinou, ktorej pravdivosť sa prezumuje a či sa skutočnosti v nej uvedené majú dokazovať. Podľa názoru správneho súdu riadne vyhotovená doručienka má povahu verejnej listiny. Ako verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje a je dôkazom, že sa písomnosť doručila, ak nie je preukázaný opak. To znamená, že pre ňu platí vyvrátiteľná domnienka jej správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom alebo správnom konaní nedokazuje, dokazuje sa len jej prípadná nesprávnosť.

9. Podľa krajského súdu, žalovaný ani krajský súd nemali povinnosť skúmať, či si doručovateľ splnil povinnosť podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku a žalobca nesprávnosť doručienky nepreukázal. K námietke žalobcu, že v čase doručovania, t.j. 21.12.2015 sa v mieste trvalého bydliska nezdržoval a už z tohto dôvodu nemohol ju osobne prevziať správny súd uviedol, že procesné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržoval, znáša adresát a nie správny orgán. Na preukázanie tejto skutočnosti nestačí ani čestné prehlásenie adresáta, že by sa v mieste bydliska nezdržoval v čase doručovania, čo však na unesenie dôkazného bremena nepostačuje, lebo ide iba o tvrdenie. Je potrebný aj objektívny dôkaz preukazujúci, že v kritickom čase bol na inom mieste. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že na doručienke nie je jeho ale podpis tretej osoby, ani k tejto tvrdenej skutočnosti žalobca nepredložil žiaden dôkaz. Správny súd zdôraznil, že pri riadne vyhotovenej doručienke ide o verejnú listinu, pričom takýto dôkaz je objektívny a nepochádza od žiadneho účastníka správneho konania, ale od Slovenskej pošty, a.s.. Ak chcel žalobca docieľiť spochybnenie údaju na doručienke, mal riadne uviesť konkrétne dôkazy, prípadne preukázať, že vykonané dôkazy sú nepravdivé, či zavádzajúce.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca - sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie/oznámenie sa zrušuje a vec sa vracia žalovanému na ďalšie konanie. Sťažovateľ krajskému súdu predovšetkým vytýkal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že podpis na doručienke nie je jeho podpisom. Táto skutočnosť sa v podstate dá preukázať len písomznaleckým dokazovaním (hoci sa sťažovateľ zdržiaval dňa 21.12.2015 v Bratislave, na skutočnosť, či ide o jeho podpis, to nemá vplyv a bolo by úplne nepodstatné, ak by sa aj sťažovateľ zdržiaval v mieste doručenia a nevedel o tom, že nejaká tretia osoba prevzala listinu, ktorú nemohla prevziať). Sťažovateľ už v odpore proti rozkazu navrhol vykonať písomznalecké dokazovanie, ktorým sa malo preukázať, že na doručienke rozkazu nejde o jeho podpis (sťažovateľ navrhol toto dokazovanie aj pre prípad, ak by správny orgán mal za to, že doručienku podpísala tretia osoba na základe údajného plnomocnenstva). Sťažovateľ na túto skutočnosť poukázal aj v správnej žalobe, pričom tiež namietal, že žalovaný sa s týmto návrhom vôbec nevysporiadal. Mal za to, že ak platí prezumpcia určitej skutočnosti, ktorá pripúšťa dôkaz opaku,

konajúci orgán musí umožniť tento opak preukázať, čo zahŕňa povinnosť vykonať navrhnuté dôkazy, ktorými sa má opak preukázať. Tento dôkaz nemusí byť predložený súdu, ale postačí navrhnuť vykonanie dôkazu. V opačnom prípade by to prakticky znemožnilo preukázať opak. Ak teda žalovaný vychádzal z toho, že z doručenky vyplýva, že sťažovateľ prevzal rozkaz dňa 21.12.2015, pričom sťažovateľ túto skutočnosť spochybnil tým, že nejde o jeho podpis a nikoho nespomocnil na prevzatie tejto písomnosti a zároveň navrhol písomznalecké dokazovanie, bolo povinnosťou žalovaného vykonať toto dokazovanie, resp. minimálne sa aspoň vysporiadať s tým, prečo znalecké dokazovanie nevykonal. Posúdenie, či išlo o podpis sťažovateľa, predstavovalo otázku, ktorá bola rozhodujúca pre posúdenie, či odpor sťažovateľa bol podaný včas alebo nie a preto bolo rozhodnutie žalovaného neodôvodnené a žalovaný vôbec nezistil úplne skutkový stav a nevysporiadal sa s podstatnými návrhmi sťažovateľa na dokazovanie. Podľa sťažovateľa záver krajského súdu o tom, že doručenka písomnosti doručovanej v správnom konaní je verejná listina nemá oporu v právnych predpisoch. Len doručenka v súdnom konaní (teda nie v správnom konaní) je verejnou listinou, ako to vyplýva z § 111 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku. Správny súd vychádzal z toho, že údaje vyplývajúce z doručenky sa považujú za pravdivé, pokiaľ sa nepreukáže opak. S týmto tvrdením je možné podľa sťažovateľa súhlasiť, avšak len s výhradou, že to platí len za predpokladu vnútornej nerozpornosti údajov na doručenke. Skutočnosť, že na doručenke je vyznačený dátum pokusu o doručenie (prvého alebo druhého) znamená, že daný pokus o doručenie nebol úspešný, t.j. že adresát si zásielku neprevzal. Krajský súd poukázal na to, že rozkaz bol podľa doručenky doručený dňa 21.12.2015, avšak z doručenky vyplýva, že prvý pokus o doručenie, ktorý bol dňa 21.12.2015 bol neúspešný, a teda tento údaj z doručenky vyvracia údaj o doručení rozkazu dňa 21.12.2015. Navyše z doručenky vyplýva aj to, že dňa 22.12.2015 sa uskutočnil druhý pokus o doručenie, čo úplne rozporuje údaj o tom, že deň predtým mal byť rozkaz doručený. Predmetná doručenka k rozkazu teda vyvracia samu seba, resp. samotná doručenka vyvracia údaj o tom, že rozkaz bol doručený dňa 21.12.2015. Závery krajského súdu sú v rozpore s právnymi predpismi a zásadami trestného konania (najmä zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci), ktoré je potrebné použiť na správne trestanie (§ 195 písm. c/ S.s.p.). Do pozornosti dal aj ust. § 195 písm. a/ a § 197 S.s.p., v zmysle ktorého bolo povinnosťou správneho súdu prihliadať na skutočnosti namietané sťažovateľom aj bez toho, aby sťažovateľ na ne vôbec poukázal, resp. mal vykonať sám dokazovanie v týchto otázkach. Sťažovateľ poukázal aj na to, že správny súd pri vyhlásení rozsudku aj „odôvodňoval“ rozpor údajov na doručenke avšak v jeho písomnom vyhotovení takéto odôvodnenie absentuje, čo zakladá vadu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p. Záverom uviedol, že za účelom vyhnutia sa problémom s doručovaním si zvolil aj advokáta, avšak správny orgán napriek tomu doručoval písomnosti sťažovateľovi.

11. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti pridržiaval svojich skôr podaných vyjadrení a s rozsudkom krajského súdu sa stotožnil.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 S.s.p., kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.) a napadnutý rozsudok podľa § 462 ods. 2 S.s.p. zmenil tak, že zrušil napadnuté oznámenie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu č.k. 26Sa/19/2017-84 zo dňa 28. novembra 2018, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-72/2017 zo dňa 03.11.2017. Uvedeným oznámením žalovaný neformálne posúdil/vybalil odpor sťažovateľa proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-ZA-ODI2-560/2015-P zo dňa 10.12.2015 (špecifikovaný v bode 3. tohto rozsudku) vydaný orgánom verejnej správy prvého stupňa - Okresným dopravným inšpektorátom, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, ako podaný oneskorene, t.j. po uplynutí 15 dní od jeho doručenia.

14. Kasačný súd vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti, považoval za kľúčové zaujať právny názor k

povahe poštovej doručeny, k otázke správnosti postupu orgánu verejnej správy v súvislosti s doručovaním rozkazu o uložení sankcie sťažovateľovi a z tohto hľadiska posúdiť zákonnosť postupu žalovaného, ktorý majú za to, že došlo k účinnému doručeniu rozkazu dospel k záveru, že odpor bol podaný sťažovateľom oneskorene.

15. V súvislosti s povahou poštovej doručeny, ako listiny osvedčujúcej prevzatie písomnosti kasačný súd uvádza, že ide o verejnú listinu, čo vyplýva z rozsiahlej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a platí bez ohľadu na to, že pojem doručeny ako verejnej listiny v Správnom poriadku (na rozdiel od procesnej úpravy civilného súdneho konania v zmysle § 111 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku) výslovne nie je výslovne vymedzený. Samotná skutočnosť, že zákonodarca tento pojem v záujme odstrániť pochybnosti, precizovať a zvýrazniť povahu poštovej doručeny aj s ohľadom na závažnosť následkov spojených s doručovaním dôležitých písomností (tu patrí predovšetkým právoplatnosť rozhodnutí, resp. možnosť uplatniť opravné prostriedky) upravil v civilnom procesnom predpise avšak nepremietol ho do ustanovení Správneho poriadku neodôvodňuje prijať výklad (odporujúci legálnej definícii aj keď v inom predpise a rozhodovacej činnosti súdov) o rôznej povahe tejto listiny. Nemožno sa preto stotožniť s námietkou sťažovateľa, že poštová doručka má povahu verejnej listiny iba v konaní súdnom. Je však potrebné podotknúť, že doručka má povahu verejnej listiny ak je riadne vyhotovená a iba tak bez pochybností preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej uvádza a je dôkazom o doručení písomnosti ak sa nepreukáže opak, t.j. platí tu vyvrátiteľná domnienka jej správnosti.

16. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že orgán verejnej správy prvého stupňa doručoval sťažovateľovi rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-ZA-ODI2-560/2015-P zo dňa 10.12.2015, pričom postupoval v súlade s § 24 ods. 1 Správneho poriadku (podľa ktorého dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok) a toto rozhodnutie doručoval sťažovateľovi do vlastných rúk. Z údajov uvedených na doručke pripojenej k tomuto rozhodnutiu vyplýva, že k prvému neúspešnému pokusu o doručenie tejto písomnosti s výzvou o opakované doručenie došlo dňa 21.12.2015. Na doručke je taktiež údaj o opakovanom doručení tejto písomnosti dňa 22.12.2015. Ako deň prevzatia tohto rozhodnutia s pripojením podpisu adresáta je však na doručke uvedený dátum 21.12.2015. Z uvedeného tak vyplýva, že deň neúspešného pokusu o doručenie písomnosti sťažovateľovi je zhodný s dňom jej prevzatia. V tejto súvislosti nemožno vylúčiť, že adresát si písomnosť mohol prevziať i v deň neúspešného pokusu o jej doručenie, avšak pokiaľ by aj došlo k prevzatiu písomnosti adresátom dňa 21.12.2015, t.j. v deň neúspešného pokusu o doručenie, je otázne z akého dôvodu bol na doručke uvedený údaj o dni ďalšieho doručovania, resp. aká písomnosť mala byť?, resp. bola? opakovane doručovaná dňa 22.12.2015, napriek tomu, že podľa údajov na doručke k prevzatiu písomnosti už došlo.

17. Kasačný súd opätovne poukazuje na to, že ak má doručka ako verejná listina preukazovať pravdivosť toho, čo sa v nej uvádza a predstavovať dôkaz o doručení písomnosti, musí byť splnená i podmienka jej riadneho vyhotovenia a teda musí odrážať reálny priebeh doručovania (aj v časových súvislostiach) tak, aby nevyvolávala pochybnosti o dni a osobe, ktorá písomnosť prevzala, prípadne, či k jej prevzatiu vôbec došlo. Iba za splnenia tejto podmienky možno vychádzať z toho, že platí vyvrátiteľná domnienka o jej správnosti a dôkaznú povinnosť, resp. dôkazné bremeno ohľadne preukázania opaku znáša adresát. Kasačný súd pritom nespochybňuje argumentáciu krajského súdu, že úlohou súdu, resp. orgánu verejnej správy vo všeobecnosti nie je preukazovať správnosť údajov uvedených na doručke. V danom prípade však žalovaný, ale i krajský súd posudzoval otázku zachovania lehoty na podanie odporu proti rozkazu o uložení sankcie, pričom s poukazom na rozpornosť údajov na doručke a z toho vyplývajúce námietky sťažovateľa, bolo namieste vysporiadať sa s touto skutočnosťou a tieto pochybnosti odstrániť. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že závery krajského súdu, ale i žalovaného o splnení podmienky riadneho doručenia - rozkazu o uložení sankcie sťažovateľovi (v zmysle § 24 ods. 1 Správneho poriadku) a naň nadväzujúce vyhodnotenie ním podaného odporu proti tomuto rozhodnutiu (ako odporu podaného oneskorene) sú predčasné.

18. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobou napadnuté oznámenie žalovaného považoval za súladné so zákonom a správnu žalobu zamietol. Nakoľko samotné preskúvané oznámenie v spojení s konaním, ktoré mu predchádzalo, trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok, ale považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 2 v spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

19. Úlohou žalovaného bude v ďalšom konaní s poukazom na vyššie uvedené preveriť popísané nezrovnalosti týkajúce sa doručovania rozkazu o uložení sankcie sťažovateľovi (najmä dopytom na poštu s vyžiadaním si ďalších dokladov, ktoré preukazujú totožnosť osoby, ktorá prevzala spornú zásielku, prípadne inými dôkazmi napr. výsluch osôb) so zreteľom na to, či dňa 21.12.2015, t.j. v deň neúspešného pokusu o doručenie si sťažovateľ prevzal predmetnú písomnosť, či dňa 22.12.2015 došlo k reálnemu zopakovaniu pokusu o doručenie písomnosti sťažovateľovi, resp. z akého dôvodu bol tento dátum uvedený na doručenke.

20. O trovách konania pred krajským a kasačným súdom bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1, 2 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že v kasačnom konaní úspešnému sťažovateľovi bolo voči žalovanému priznané právo na úplnú náhradu doterajších trov. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. krajský súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.